

Революція гідності (присвячується Героям Небесної Сотні)

Мамочко, вибач за чорну хустину
За те, що віднині будеш сама.
Тебе я люблю. І люблю Україну
Вона, як і ти, була в мене одна.

О. Максимішин-Корабель

Указом Президента України "Про вшанування подвигу учасників Революції гідності та увічнення пам'яті Героїв Небесної Сотні" встановлено щорічне відзначення 20 лютого Дня Героїв Небесної Сотні – на знак вшанування відваги, сили духу і стійкості громадян, які віддали своє життя під час Революції Гідності (листопад 2013 року – лютий 2014 року), захищаючи ідеали демократії, відстоюючи права і свободи людини, європейське майбутнє України.

Відмова голови Кабінету Міністрів підписати угоду про асоціацію між Україною та Європейським Союзом 21 листопада 2013 року, призвела до народного протесту по всій Україні, який перетворився в добре організовану національну революцію, що зосередилася в Києві.

В ніч з 30 листопада на 1 грудня бандитський режим Януковича наказав підрозділу «Беркут» розігнати протестантів, нещадно б'ючи їх гумовими та пластиковими кийками. Багато хто з протестуючих студентів отримали важкі поранення, один з них помер, і кілька були заарештовані. Це стало поштовхом до масових протестів. Вимоги включали кримінальне переслідування тих хто замовив напад, звільнення Кабінету Міністрів, відставка президента України Януковича та демократичні вибори. Наступні спроби розігнати Майдан увінчались провалом, люди перемагали кількістю та силою духу.

Настав переломний, той страшний момент, коли пролунав перший постріл по беззбройних мітингувальниках. Потім ще і ще... і ось – перший воїн Небесної Сотні –

Сергій Нігоян, потім наступний, наступний...

Герої Небесної Сотні... Вони були звичайними людьми та незвичайними водночас. Але у їхніх душах палало гостре відчуття справедливості, добра та любові. Всі чесноти, зібрані разом. Безмежна відданість, мужність, любов до України, готовність підтримати та допомогти ближньому, підставити плече товаришу. Вони не могли інакше. Не вагаючись віддали своє життя – найдорожче, що в них було – за Україну, за майбутнє дітей, матерів, за нас.

Революція Гідності далася українцям дорогою ціною. Більш як півтори сотні людей з тих, що були на Майдані, вважаються такими, що пропали безвісті. Ми здобули шанс жити в новій країні – вільній, справедливій, заможній. Та окупант не спинився, розпочав війну, забравши Крим, поліз далі. Боротьба за незалежність України триває. Скільки ще цвіту нації буде принесено в жертву молоху війни, скільки ще проллється материнських сліз, а біль та розпач від втрат на фронті, буде розривати серця мільйонів небайдужих! Здобуваємо незалежність надзвичайно дорогою ціною – втратою десятків тисяч життів.

Ми пам'ятаємо подвиги Героїв на Майдані, пам'ятаємо і тих, хто захищав і продовжує захищати нашу країну від окупанта. Люди, які змінили історію України ціною свого життя.

Слава Героям! Вічна Вам пам'ять!